

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájánál” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden bejuttatásért 30 kr.

Állattenyésztésünk a külföld előtt.

I.

Az utolsó párizsi közkiállítás mindenkit meggyőzhetett arról, hogy minél kevesebb gond fordítatik az állati fajok okszerű tenyésztésére, azaz: minél inkább egyszerűen az állati ösztönre, vagy a véletlenre van hagyva a szaporodás, annál inkább uralkodnak a fajokban a természeti viszonyok. Minél okszerűbb a gazdálkodás, takarmányozás és tenyésztés, annál inkább áll az embernek hatalmában nemcsak a felismert szükségletnek megfelelő fajt megválasztani, de úgyszólván, megalkotni is. Nem a természetadta, századok alatt kizárólag csak a klimatikus viszonyok befolyása alatt fejlett, és némileg állandó fajjá vált állatpéldányok bemutatása képezi ma már az egyes országok dicsőségét, főleg világtárlatokon: hanem az öntudatosan képzett és nevelt fajok egyes példányai azok, melyeknek szemlélése és a keletkezés módjának megismerése érdekel mindenkit.

Az állattenyésztés terén Franciaország és Angliával egy ország sem versenyezhet ugyan, de lótenyésztés által hazánk is méltán magára vonta az egész külföld figyelmét.

Nincs közgazdaságunknak egy ága sem, melyre annyit áldoztunk volna, mint a lótenyésztésre; de nincs is egy sem, mely busásabban hozta volna meg gyümölcseit. Kormányok és pártok változtak, de a szép lendületnek indult gazdasági ág mindegyiknek szívében feküdt.

Az állami ménesek öntudatos és tervszerű vezetése, továbbá főurainknak szenvedélyes kedvtelése által már eljutottunk az angol teli- és félvér helyes tenyésztésig, és menten maradtunk azon nem kevéssé fenyegető bajtól, hogy tulságos anglo-mániából elpocsékoltuk volna a kincset, melyet a viszonyaink közt megbecsülhetlen arabs vérben birunk, és nem estünk ama másik hibába, hogy elhagytuk volna kocsosolni, hanem tisztán tenyésztve a vért, Bábólnán, viszont Mezőhegyesen okszerű vérkeverés által oly fajt teremtettünk a Gidránokban, mely ma már constans, és specialiter nemesített magyar fajnak tekinthető, és mely nemcsak az ország nagy lószükségletének, de a külföld kívánatainak is bő anyagot szolgáltatván, méltó büszkeségünket képezi.

A nemzetközi lóversenyek bizonyították, hogy újabb időben az okszerű hazai tenyésztés nemcsak egyenértékű telivér anyagot képes szolgáltatni a külföldnek e téren leghaladottabb országaival — noha kellő mennyiségben előállítani azt ma még képesek nem vagyunk — de a párizsi kiállítás tüntette csak ki: először, hogy a legtisztább és legnemesebb arabs vért ez idő szerint Magyarország lótenyésztése bírja; másodsor, hogy Magyarország az, mely a gyors kocsilovat és a kitarató könnyű nyergest legjobb minőségben, és nem sokára már elegendő mennyiségben is — képes szolgál-

tatni nemcsak saját monarchiabeli hadseregének, de a külföldnek is.

Két oly siker az, melynek méltán megörülhetünk, hogy a párizsi kiállítás szolgáltatta részünkre; de a siker meg is követeli, hogy indító okait folyton szem előtt tartva, kutassuk, hogy mező és közgazdaságunk egyéb ágaiban is miért nem tudtunk hasonló eredményt elérni. A meglevő anyag jelessége, bármily hatalmas tényező legyen is, egymagában nem elegendő, mert látjuk, hogy más téren is birunk kitünő ős anyaggal, és még sem birtuk azt közgazdasági jelentőségének dacára is, hasonló fejlettségre felemelni. A lóversenyek iránt nyilvánuló kis mérvű társadalmi érdekltség keveset tehet, mert túlnyomó azok száma, kik a lóversenyügyben önczél, erő- és képességpróbát nem látva, nem tudják, hogy ezen tulajdonok felismerése nélkül helyes és okszerű tenyésztés lehetetlen. A társadalmi közönyt eléggé igazolja azon körülmény, hogy a vidéki lóversenyek csak az uralkodó bőkezűsége és az állami díjak által tarthatók fenn.

Minden oda utal, hogy az államnál, vagy helyesebben a kormánynál kell megállapodnunk, melynek e téren szívós erélye nemcsak az ok- és tervszerű vezetést teszi lehetővé, hanem a szükséges pénzüsszegek előteremtéséről és a közönség érdekltségének fölkeléséről ő tudhat legjobban gondoskodni. Helyes eszme volt ide vonatkozólag azon legújabb intézkedése, hogy a hadsereg számára szükséges lovak ezentúl közvetlenül a tenyésztőtől fognak vásároltatni.

A mondottakban culminál összes közgazdasági politikánk feladata. Tanulmányozzuk a külföldi példákat és gyűjtsük össze az ott szerezhető tapasztalatokat, de nem majmolási, hanem önálló, a viszonyokhoz mért cselekvés mellett. Ez emelte magasra lótenyésztésünket és ez is fogja fenntartani. Ne ámitsuk el magunkat azok által, kik már elérkezettnek látják az időt arra, hogy a lótenyésztés ügyét a magángazdálkodás kezére bocsássuk.

Ezzel megtakarítanánk ugyan néhány százezer forintot az állam költségvetésében, de elvesztegetnénk ugyanannyi milliót a nemzet vagyonából, mely az adózási képesség fogyatkozásában csakhamar nyilvánulna.

Bár igen szépen fejlődik lótenyésztésünk, van annak árnyoldala is.

Ilyenül kiemelhető, hogy bár speciálisunknak kell elismernünk és minden kitelhető eszközzel emelnünk a saját természeti viszonyainknak, sőt a külföldi kívánatnak is legjobban megfelelő könnyebb fajt: korántsem értünk el hasonló sikert — bár a törekvés el nem tagadható — az erősebb munkásló, és a nemesebb carossier tenyésztésében. Méltányolhatjuk ugyan a munkafelosztás nagy elvét, de e téren nem adhatunk annak olyan nemzetközi jelentőséget, hogy mi például, csak az alsóbb fajokat tenyészük, a becsesebb anyagbeli szükségletet pedig külföldtől fedezzük.

Bármily jó kezdet legyen is azon törekvés, hogy a különben csunya fejű és termetű kisebb Noniusból, viszonyainknak megfelelő jó munkás ló váljék: a nagyobb Nonius-faj nem látszik eléggé nemesítettnek és tökéletesnek arra nézve, hogy belőle akár a belszükségletet fedezzük, akár exportra tenyészünk.

Magyarország azonban elég nagy, vidékei, talaja, takarmánytermési képessége, sőt birtokosainak hajlama és értelmisége eléggé különbözök arra nézve, hogy a különféle vidékeknek és körülményeknek megfelelő bármely lófajt is kellő számban és minőségben tenyészünk.

Tanulságos például szolgálhat e tekintetben is Franciaország, hol a lószaporítás és nevelés közül egyes vidékenként a munkavagyis inkább a szerep-megosztás szerencésen keresztül vitetett.

A cognac és annak használhatósága borászatunknál.

A cognac a legnemesebb szesz, mit nagyban előállítani képesek vagyunk, mert a legjobb és legnemesebb termékből, a szőlő levéből (borból) állítatik elő.

Használható ez ókorában tisztán reggel éhomra, s felülmúl minden szeszcsinált, mint p. o. szilvaszeszt, likórt stb., felülmúlja a rumot a theához, használható pezsgőbor-gyártáshoz, de használatának legfontosabb szerepe mindenesetre a borkezelésre esik. Nálunk sem lenne annyi lőre, ha a termelő silányabb borainak egy részét lepároltatná, s azon cognackal borait javítaná. Erre legalkalmasabb lenne a fejtéskor egybegyűjtött bort ismét kiforni hagyni, mivel az ilyen alj-bor úgyis a borban lévő nyálkás részekről talaj-izzal bir, jó bor nem igen válik belőle. És ha fejtéskor a hordót minden megemelés nélkül fejtjük le, úgy elegendő kifőzni való bort nyerünk, és az így fejtett bor is tisztább lesz.

A cognacot hasznos a gyenge mustba önteni, hogy vele összeforrjon, lehet fejtés után egyszerre, de meleg pinczében vagy kamrában, hol a bor nagy hajlandósággal bir a nyarasodásra, kell két hetenként egy-egy keveset a borra tölthetőt, így a bor meg lesz védve a borvirágtól. És ezen eljárás oly tiszta, hogy még a legtapsztaltabb borász sem fogja a kezelést rosszalni, mert a bornak csak olyan igt ad, mintha már több éves lenne. Ha a silányabb borunk szeszrészét odaadjuk a gyengébb borhoz javítás végett, ez nem pancsolás, azt hiszem, hogy ezt nem szükség magyarázni sem. Csak nem kell azt kívánni, hogyha akónként 50 krral van többre kerül borunk cognackal való javítás által, már 1 frttal kérjünk többet, elégedjünk meg azzal, hogy vevőinknek a tetszését megnyerhetjük általa.

Minden módon oda kell törekednünk, hogy boraink kelendőségét biztosítsuk, mit ér az nekünk, ha elmondhatjuk is, hogy ennyi vagy annyi borunk van, ha vevőinknek nem tetszik. Ha jó és olesó boraink lesznek, nem kell, mint most is. Aradról bort szállítani, miért küldjünk ki pénzt olyan árúért, a mit mi is képesek vagyunk előállítani.

A most megindult mozgalom és azon érdeklődés, mely a hazai borászat fejlesztése és emelése iránt az egész országban elterjedt, kell, hogy arra indítsanak minket, hogy városunk is mint az ország egyik nagyobb bortermelő vidéke e téren erélyes intézkedést kezdeményezzen.

Az országban létező borászatunk emelésére irányuló törekvések azon meggyőződésre vezethetnek bennünket, hogy mindaddig, míg a mult rossz

szokásaival nem szakítunk, nagy javítást e téren felmutatni képesek nem leszünk.

A mulasztás vádló érzetével kell beismernünk, hogy bortermelésünk, mint egyik főfoglalkozásunk és jövedelmünk előmozdítására, borászati érdekeink fejlesztésére, igen kevés gondot fordítottunk; pedig alig van jelentékenyebb terménye városunknak a bornál.

Ugy gondolom, hogy első sorban meg kellene honosítani a czélszerű pinczekezelést. A mustot azonnal jó meleg pinczébe vagy fűthető kamrába kell tenni, a melyet vaskályhával is lehet fűteni, hogy a must azonnal kiforrjon, az így kiforrt bort feltöltjük, és a legelső tavaszi enyhe idő előtt mindenesetre le kell fejtenünk s mindig színig töltve tartanunk, és ha a bor nem tiszta, egy kis kénezéssel a tavasszal még 2-szer, ha tiszta 1-szer elég lefejteni, hogy a nyári forró napok tisztán találják, végre szüretkor még egyszer meg kell fejteni. — Az így kezelt bort nem kell féltetni, hogy elpusztul, ezentúl minden évben csak egyszer kell megfejteni.

Miután nem lehet kívánnunk, hogy nagy borkereskedők felkeressenek bennünket, kik egyfajta borból tömegesen vásárolnak, mert nálunk minden pinczében másszínű és ízű bor van, sőt el lehet mondani, hogy minden hordóban, ennél fogva nem marad egyéb hátra, mint meghajolni a kényszerviszonyok előtt és alkalmazkodni a vevők igényeihez, s úgy kell kezelni borainkat, hogy azok lehetőleg egyenletesek és a megtöréstől mentek legyenek. — Igen, de a kistermelő nincs azon helyzetben, hogy sok egyenlő bort állítson elő rosz pinczében vagy kamrában, ezt nem teheti, tehát kell, hogy társuljanak a magok érdekében, minden igyekezettel oda kell törekedni, hogy azt, mit egyesek töképezhíány és csekélyebb mennyiségű termény miatt önjerejükől keresztülvinni nem képesek, kéz kezet fogva, egymást támogatva, szövetség útján létesítsük.

E felettébb fontos borászatunk, és ez által anyagi helyzetünk felvirágzására s nagy horderejű teendők megállapítására a gazdasági egyesület lenne első sorban hivatva. Tegye magáévá a kecskeméti vidéki gazdasági egyesület ezen intézkedéseket, és igyekezzék példákul oda hatni, hogy minél több követőkre találjon, tanítani kell a népet a szőlőmivelés és borkezelés terén szükséges intézkedések keresztülvitelére, tétessék kötelező tantárggyá a gazdasági iskolában a szőlőszet és borászat, hogy megismerkedhessenek a tanulók a hordókezelés, a szüretelés és korkezelés gyakorlati oldalával, és e végből szükséges egy minta-szőlő alakítása, melyben példa adatként a népek a jobb mustot adó fajok szaporítására, és a rosz minőségűek kiirtására, és kell, hogy a helyes irányú szőlőmivelés és borkezelés a fiatal nemzedékben felbresszessék. És így meg lesz alapítva borászatunk jövője.

Városunk jó sikerrel folytathatja az új szőlők ültetését, mert föld van elég, és a mi nagy szerencse, hogy még a filoxera elterjedésétől sincs mit tartanunk, mert az ilyen homokos talajt nem kedveli.

Csak kívánatos az, hogy a nálunk jó sikerrel termelhető fajokat kellene ültetni, a mit egy borászati szakosztály a gazdasági egyesületből lenne hivatva kipuhatolni. És hogy bortermés idején, az 1878. és 79-hez hasonló olcsó árak nem lesznek többé, arról cognac biztosítanak. És ha az új szőlők ültetésénél sem tudunk lemondani arról, hogy gyümölcsöt és bort egy helyen termesszünk, néze-

tem szerént jobb lenne a fákat csak az utak mellett (barázdák) ültetni, az által könnyebben hozzáférhető lennének gyümölcszedéskor, és a szőlőtáblák közepét mindig körüljárhatná a napsugár.

Soraimat azon vizbepottyant német adomájával zárom be, a kit Mihály angyal kimenteni akarván, így szól: „megmentlek német, de mozgog magad is”. V. J.

Az alakulandó „Gazda-kör”.

Lapunk legutóbbi számában gazdatársunk Tassy László egy felhívást bocsájtott közre egy „Gazda-kör” felállítására, illetőleg megállapítására érdekében, de az ügy már előzőleg annyira meg volt érlelődve, hogy f. hó 6-án a városház tanácstermében mintegy 60—70 jobbára gazdálkodó-osztályhoz tartozó polgár jelent meg az indítványozó meghívása folytán az előleges értekezletre. Figyelemmel kívánjuk kísérni e kör megalakulása körül kifejlődő mozgalmat, és pedig annál inkább, mert az elég széles mederben indult meg, s ez időszert a közfigyelem tárgya s méltán, mert a mint egyrészt az igen üdvös hatásúvá válhatik a gazdaközönség társadalmi életére, úgy másrészt, ha kicsap abból a mederből, melyben a társulását, egyesülését bármely osztálynak is jogosultnak tekinthetjük, úgy rosz következményeket is vonhat maga után.

Az előleges értekezlet lefolyása a következő volt:

Az indítványozó Tassy László megnyitván az értekezletet, rövid szavakban jelezte, hogy miféle okok bírták őt arra, miszerint a „Gazda-kör” megalakítását indítványozza. Kifejté, hogy Kecskemét városának gazdaközönsége a pártviszályok által széttölvén van, s nincs társasélete, s épen e miatt sajtát jól felfogott érdekét sem képviselheti kellő eréllyel.

Az értekezleten megjelentek általánosságban helyeselték az indítványozó nézetét, s a „Gazda-kör” megalakítását szükségesnek mondták ki.

Élénk vitát keltett már az előértekezleten ama kérdés, hogy ki lehet majdan tagja? úgy az is, hogy a politizálás mennyiben lesz kizárva? E kérdésnél felszólt Cs. B. úr, hangsúlyozva, hogy tagjává lehetne az ő felfogása szerint mindaz, a ki földiparral foglalkozik, így tehát azok, a ki mezőgazdaság-, szőlőszet- vagy kertészettel, hízaló-gazdasággal foglalkozik. A politizálásra vonatkozólag pedig kifejti, hogy politikai meggyőződését ki ki tartsa meg.

Beszélt igen erélyes hangon L. P. úr is, hangsúlyozva, hogy az egész continensen a gazdálkodók fizetik a legtöbb adót, és mégis ez az osztály az, melynek nincs befolyása. E miatt látja szükségesnek a „Gazda-kör” megalakítását, hogy a kecskeméti gazdának legyen tekintélye, legyen befolyása.

Ezután T. P. állott fel s kifejti, hogy a „Gazda-kör” czélja nem lehet egyéb, mint az, hogy a gazdaközönség társadalmi élete előmozdítassék, czélja, ha üdvöset, ha jót akar, nem lehet más, mint a politika által szétválasztott egyéneket érintkezésbe hozni. A mi azon körülményt illeti, hogy a kör a gazda érdekeinek előmozdítására is szolgáljon, utalt arra, hogy itt van a kecskeméti vidéki gazdasági egyesület, annak kebelében volna hivatása a gazdáknak érdekeiket megbeszélni, érvényesítése módozatairól gondoskodni, de beismeri, hogy ezen egyesület irányában bizonyos közönyt s megmagyarázhatlan hidegséget érez a gazdaosztály.

Szólo azt hiszi, hogy a „Gazda-kör” felállítására törekvők kerülő utat lesznek oly czéltől, hogy a gazdaközönséget tömörülésre bírják. Így járt el a multban gazdasági regeneratióink egyik nagy mestere Szécsényi István is, midőn a mágnes-világot löversenyek rendezése által, tehát szórakozás szervezése által iparkodott összehozni. Hogy valóban „Gazda-kör” legyen, azt ajánlja, miszerint tagokul csak olyanok vétessenek fel, a kik közvetlenül mezőgazdasággal foglalkoznak, mert azt hiszi, hogy a gazdasági egyesületnél is az a baj, hogy a tagok nem gazdák. Az értekezlet indítványozó Tassy Lászlót megválasztá ideiglenes elnöknek, Mészáros Józsefet pedig jegyzőnek.

Az aláírási ívek azonnal kibocsájtattak, a melyekre rögtön 41-en irtak alá. Az alapszabályok kidolgozására egy 15 tagú bizottság küldetett ki.

A „Gazda-kör” megalakulása körül kifejtett mozgalom, a mint észleljük, a többi osztályokban nem fogadtatott rokonszenvvel, oka ennek, hogy oly nézetek lettek tolmácsolva egy némely gazda részéről, a melyek szerint a „Gazda-kör” ellenbasává kell, hogy legyen más társadalmi osztályoknak s a gazdaközönség suprematióját biztosítaná a többi társadalmi osztályok felett. Ily nézetek tolmácsolása csak árthat a létesítendő körnek, s mi azt hisszük, hogy ha „Gazda-kör” a politikai nézetkülömbösből származó békétlenséget iparkodik kiküszöbölni, nem teheti feladatává józanul az osztály-harcok előidézését, a mely következményeiben még ezerszerre átkosabb volna, mint a pártviszály. Életrevaló üdvös hatású a „Gazda-kör” a mi véleményünk szerint csak akkor lesz, ha egy betegséget, a mindenből politika-csinálást meggyógyítja, a politikai nézetkülömbőség által szétválasztott egyéneket összehozza, mihelyest ezentúl megy, elhibázza czélját s egy keserű csalódásnak fogja kitenni azokat, a kik jó következmények reményét fűzik megalakulásához.

A kecskeméti kir. törvényszék s a területén levő kecskeméti, nagykőrösi, czeplédi, félegyházi s kunszentmiklósi kir. járásbiróságok 1880. évi

ügyszorgalmi kimutatása.

I. Kir. Törvényszék.

Beadvány: elnöki 945, polgári 10,760, telek-könyvi 7782, bűnügyi 5199, fegyelmi 60, összesen 24,746, elintéztetett ugyanannyi, maradt semmi.

Ügyek: 1. Polgári osztálynál.

Közpolgári per. Mult évről folyamatban maradt 277, folyó évben érkezett 317, lett 594; elintéztetett itélettel 228, végzéssel 39, egységgel 5, folyamatban maradt 322.

Osódper. Mult évről folyamatban maradt 34, folyó évben érkezett 5, lett 39; befejeztetett 5, folyamatban maradt 34.

Örökösödési ügy. Mult évről folyamatban maradt 269, folyó évben érkezett 564, lett összesen 833; befejeztetett 643, folyamatban maradt 190.

Váltó- és kereskedelmi per. Mult évről folyamatban maradt 19, folyó évben érkezett 595, lett összesen 614; befejeztetett itélettel 30, végzéssel 566, egységgel 1, folyamatban maradt 17.

Czégjegyzés. Folyó évben érkezett 35, elintéztetett egyéni 12, társas 5, póttjegyzés 18, összesen 35.

Czégtörlesztés. Folyó évben érkezett 7, elintéztetett egyéni 2, társas 3, póttörlesztés 2, összesen 7.

Folyó ügy. Mult évről folyamatban maradt

TÁRCZA

Az egyetlen leány

Elbeszélés

Irta Beliczay Jónás

(Folytatás)

Norfolkne lábfejében szenvedett s mintegy két év óta csaknem állandóan Duna-Kéren lakott. Ha unokája a városban volt, rendszerint sétakocsizást tett; de már éveken keresztül nem ment ki gyalog a házból, még bevásárlásokra sem; ha valamire szüksége volt, megüzente a kereskedőnek, iparosnak s az intézkedett, hogy a kérdéses czikk vagy tárgy megrendelés szerint meglegyen. Minthogy pontosan és jól fizetett, mindenki kész volt szolgálatára s különösen ügyelt arra, hogy vevője mindenkor elégedett legyen. Lábájdalma miatt abban hagyta a látogatásokat s ritkán kényszerült fogadni. De azért élénk figyelemmel kísérte azt, a mi a városban történt s a duna-kéri hetilapot rendszeren olvasta. Így megtudta azt is, hogy Juliska menyasszony, noha nem tudta, hogy unokájának nemet mondott.

— Olvastad már az újságot? kérdé unokáját ebéd után.

— Olvastam.

— S mit mondasz a himen-hírhez?

— Mit mondanék?

— Nekem nagy kedvem volna Belgrádnéhoz menni s elmondani neki, milyen ember ez a Mavis.

Az ügyvéd, noha sem Norfolkne, sem Galanthay nem állott vele összeköttetésben, az utóbbi táncvígalmot óta két okból vonta magára Norfolkne figyelmét; többektől hallott ellene elégedetlenséget nyilvánítani, habár csak burkoltan s unokája és rokona iránt tanúsított magaviselete miatt, a melyet a legnagyobb mértékben illetlennek és sértőnek tartott. Ezt megbocsájtotta volna az első nélkül, de ezzel együtt kétszeresen számítá be amaz is: a hibás ember hunyáskodjék meg, ha kiméletet akar s ne legyen gögös. De az unoka másként gondolkozott.

— Nem fogná elhinni s nem érne czélt, — felelé Galanthay.

— Szeretném megpróbálni befolyásomat.

— Nagyanyám! mondá megütközéssel Boldizsár, mi jut eszébe? Mi közünk nekünk Belgrádiékhoz, a kikkel alig vagyunk ismerősök?

De a szó nem használt s az öreg asszony megmaradt terve mellett; Galanthay ennek megátlása végett, minthogy már minden okából kifogyott, elbeszélte miként járt Belgrádyékkal. Ez hatott.

— S ha most, — folytatá, — oda fog menni, azt kell hinniök, hogy az irigység beszél nagyanyamból s mi a káron felül még gúnyt is vallunk.

Norfolkne figyelemmel hallgatta unokája elbeszélését, de jóllehet ez kellemetlenül hatott reá, nyugodt maradt.

— Ostobaság! — mondá, — leánykori ostobaság, melyet keservesen meg fog bánni! de ez természetesen most már az ő dolga s így állván az ügy, nem avatkozhatom belé. Mavis ellen beszélni, annyi

volna, mint Belgrádyékat a hallgatás kötelessége alól feloldani s ha nem is illenék tagadni fellépésed eredménytelenségét, nevetséges volna vele kérkedni

Kissé gondolkozott s aztán kérdezé:

— S nem tudod miért utasítottak el?

— Én bizony nem kérdeztem s nem is vagyok reá kíváncsi; tettét, vagy mulasztását minden ember tudja indokolni s ha valami így, vagy úgy üt ki, a minek emigy, vagy amúgy kellett volna kiütnie, a hiba sohasem bennük rejlik, hanem mindig másokban. Visszautasításuknak nem lehet más oka, mint rólam kerengő néhány túlzott pletyka; Don Juannak híresztelnek s a prüd leány jó pénznek vette a hamisítványt.

— Tehát beteljesedett, a mit előre megjósoltam, hogy szerelmeskedéseid miatt nem fogsz tisztességes leányt nőül kapni; évekkal ezelőtt mondtam már, hogy nőülj meg, akkor még fiatalabb voltál s könnyebben megbocsájtották volna ballépéseidet, de mint mindig akkor is saját fejed szerint cselekedtél.

— Ejh, hagyjuk ezt nagyanyám! valahányszor mások tanácsát követtem, még mindig megbántam s akárhányszor cselekedtem már saját fejem szerint a nélkül, hogy bánatot éreztem volna.

— S elhamarkodott fellépésed után várhattál-e mást? nem hagytál annyi időt a leánynak, kit nődül kiszemeltél, hogy megismerjen?

— Jobb, — böleselkedék az unoka, — ha azért utasítják el az embert, mert nem ismerik, mint azért, mert nagyon is jól ismerik; én nagyon jól tudom,

18, folyó évben érkezett 970, összesen 988; folyó évben elintéztetett 952, folyamatban maradt 29.

Felebbviteli ügy. Felterjesztetett a semmitől-székhez 52, a leérkezettek közül a semmiségi panasznak hely adatott 16 esetben; a panasz elvetetett 31 esetben. Felterjesztetett a másod- s harmadbirósághoz 247, beérkezett a másodbiróságtól helybenhagyó határozat 94, megváltoztató 48, feloldó 18. A harmadbiróságtól helybenhagyó határozat 69, megmástitó 22, feloldó 4.

2. Telekkönyvi osztálynál.

Telekkönyvi per. Mult évről folyamatban maradt 26, folyó évben érkezett 36, lett 62; elintéztetett ítélettel 18, végzéssel 16, egyesség által 2, folyamatban maradt 26.

Folyó ügy. Mult évről folyamatban maradt 311, folyó évben érkezett 4248, összesen 4559; folyó évben elintéztetett 4264, folyamatban maradt 295.

Felebbviteli ügy. Felterjesztetett 65. Leérkezett a másodbiróságtól helybenhagyó határozat 17, megmástitó 10, feloldó 4; harmadbiróságtól helybenhagyó határozat 32, megmástitó 12, feloldó 3.

Telekkönyvi értékgazdálkodás:

a) Birtokváltás szerződés által 880 esetben 654,626 frt. értékben, végrehajtás által 102 esetben 91,825 frt. értékben, haláleset következtében 264 esetben 352,469 frt. értékben. Összes birtokváltás 1246 esetben 1.098,920 frt. értékben.

b) Teherváltás szerződések bekelezése által 1066 esetben 599,711 frt., igazolt előjegyzés bekelezése által 46 esetben 22,172 frt., végrehajtás útján bekelezés 212 esetben 49,666 frt., hagyatéki átszolgáltatás által 264 esetben 17,339 frt., összesen 1588 esetben 688,888 frt. értékben.

c) Teher szabadulás. A hitelezők kielégítésére szolgáló bejött összeg elégtelensége miatt 58 esetben 56,429 frt., a dologi jognak más módon megszűnése által 1022 esetben 814,925 frt. értékben. Összes teher szabadulás 1080 esetben 871,354 frt. értékben.

3. Bűnügyi osztálynál.

Bűnvizsgálat mult évről befejezetlen maradt 45, folyó évben érkezett 291, lett 336; folyó évben befejeztetett 263, folyamatban maradt 73.

Bűnper. Mult évről folyamatban maradt 114, folyó évben érkezett 717, lett 831; folyó évben befejeztetett máshatósághoz áttétellel 52, vizsgálat megszüntetése által 301, ítélettel 382, folyamatban maradt 96.

Folyó ügy. Mult évről folyamatban maradt 5, folyó évben érkezett 649, lett 654; elintéztetett 620, folyamatban maradt 34.

Felebbviteli ügy. Felterjesztetett a másodbirósághoz 446, leérkezett helybenhagyó határozat 218, megmástitó 93, feloldó 14.

(Folytatása következik.)

Színház.

Szombaton február 5-én a régen hirdetett s várva-várt „Titilla hadnagy“ vig operette csakugyan színre került, és pedig felemelt helyárrakkal, mely körülmény a közönség helyesléseivel nem igen találkozott, mert dacára az újdonságnak, a ház alig félig tellett meg, holott a tetemesebb árfelemelés ezúttal indokolva volt azon rendkívüli kiadások által, mibe az igazgató úrnak a mű itteni színrehozatala került. Az előadásról úgy általában, mint részleteiben csak jót mondhatunk, miben természetesen kiváló része a karnagynak is van. —

nagyanyám, hogy az a néhány ember, a ki engem ismer, szeret és becsül s bizalommal van irántam; mit törődjem én azok véleményével, a kikkel sorsom sohasem fog összehozni s ha összehoz, kénytelenek lesznek véleményüket megváltoztatni? Belgrádi Juliskának elvei vannak, de szerencsétlenségére elveit képzelt s nem a való világból veszi; az ily betegséget csak a csalódás gyógyíthatja meg s ez reá nézve elég szomorú. Mit vethet nekem a világ szememre? semmit! s azért, ha visszatásított, azt csak elvből tehetné: rossznak gondolt ennyi az egész, holott én nem vagyok rossz s lelkemre mondom! bár mennyi bűn nehezdedjék is reám, egyetlen egyet sem követtem el gonosz szándékkal.

— Az ily beszéddel elvakithatsz mást, de engem nem: bünt gyarlósággal menteni gyengeség s a férfi legyen erős. Azonfelül nagyon sokat képzelsz magadnak, Boldizsár! — folytatá szeliden dorgáló hangon Norfolknek. — Vigyázz, nehogy a magaslatról, a melyen állni vélsz, lebukjál; nem szeretném, ha unokámról azt híresztelnék, hogy dőlőfős s igazuk találna lenni.

Az egyetlen lény, a kitől Galanthay szemrehányást s rendreutasítást eltűrt, nagyanyja volt. Az öreg asszony unokájával szemben fenn tudta tartani tekintélyét: sohasem róttá meg alap nélkül, de szabadságát sohasem akarta korlátozni. Így elérte azt, hogy unokája figyelemre méltatta szavait, irányában őszinte maradt s tanusított annyi tiszteletet, hogy a helytelen védelmére fel nem szólalt.

(Folytatása következik.)

Abonyi úr asszony a színpadon minden igénynek, várakozásnak eleget tett, játékaival, énekével egyaránt taposak érdemelt és kapott. Kiválóan tetszett „Tere-feré“-je, mit ismételnie kellett. Berzsenyi Júlia Libahorszki Kamilla (egy vén leány) szerepében dicséretreméltó alakítást mutatott be. A „Tere-feré“ nála nélkül kevésbé sikerülendett. De megemlítendő a többi vén leányok is, László szyné asszony (Tyukodi Bella), Somogyiné (Kacsádi Elvira), különösen Szabó Krisztina (Somogyosi Tamariska) szerepében, ki Megyerivel (Soványi Balambér) ugyancsak kitért magáért. Niki Lina Katiezája alantabb maradt ugyan azon vonalnál, meddig ő, az általa személyesített alakokat ügyes játékaival felemelni szokta, de ma sem rontott. Gálósi kicsiny szerepéből a mit lehetett csinált. Szép az ezredes szerepében elég ügyes volt, de alakítása sok kifogás alá esett, nem úgy néznek ki a megöregedett gavallérok, mint az ő ezredese. Különösen meg kell dicsérnünk Tóth urat, ki ma az öreg Füstös Lázár rövid, mondhatni jelentéktelen szerepéből annyit csinált, mennyi bárkinek a színészek közül dicsőségére vált volna. A karok jól betanítva sikerrel működtek. A közönség jól mulatott.

Vasárnap február 6-án rendes helyárrak mellett újra „Titilla hadnagy“ adatott, és pedig nagy közönség előtt, mely úgy a darabot, mint az előadást és az egyes szereplőket tetszése minden jeleivel fogadta. A „Tere-feré“ dalt ma is ismételnie kellett.

Kedden február 8-án Szabó Krisztinának, a működő színtársulat e kiváló tagjának jutalmára Berg O. F. „Plébános szakácsnője“ című életképe adatott. — Szabó Krisztina a fejedelmű szerepét játszotta, megjelenésekor tapsokkal s két szép koszorúval fogadtattott. Az előadás elég gondosan folyt le; Stiglicz — Megyeri — folyvást jó hangulatban tartotta a közönség apróbb rétegeit, egyébként valami különös felemelésreméltó mozzanat az előadásban nem fordult elő.

Szerdán február 9-én „A rózsaszínű dominó“ című vígjáték került színre, mely a begyűlt közepes számú közönséget végig jókedvben tartotta, bár frivolitásokban és kétértelműségekből majdnem azon határig megy, hol a mint benne Beaubousson úr — Tóth — mondja, az „egyéb“ kezdődik.

Csütörtökön előadás nem volt.

UJDONSÁGOK.

— Tóth Kálmán. A magyar költészet egeről újra egy fényes csillag hullott alá. E hó 3-án hunyta be szeit örök álomra a „szerelem dalnok“. Halála általános részvétet keltett ország-szerte, mert nagy volt ő, mint hazafi, mint ember, mint költő. A szabadságharc alatt mint alig 17 éves ifjú küzdött karddal kezében honáért s a főhadnagyi rangot érdemelte ki. — Három izben volt szülővárosának Bajának országgyűlési követ; ő indítványára töröltetett el a hírlapbélyeg. Alapítója volt a „Bolond Miska“ és „Fővárosi Lapok“ című újságlapoknak. Szelid, megnyerő modora, tiszta jelleme által megnyerte mindenki feltétlen becsülését. Költői nagyságát bizonyítja, hogy dalaiból több él a nép ajkán, mint Petőfi és Aranyból együttvéve. Még úgyszólván férfikorában volt, bár gyötrő idegbaja haját tisztos fehérré varázsolta. Másfél évig küzdött a halállal, mely előbb szellemét ölte meg, s csak egy hosszú év múlva mért végcsapást porhüvelyére. — Szomorú halála eszünkbe juttatja Metastasio gyönyörű sorait:

Nem való, hogy a halálnál
Nincs súlyosb rossz semmim:
Gyógyír annak, kit lesújtja
Testi lelki gyötrellem!

Béke az elköltözött hamvaira! Bennünket pedig, a kik itt maradtunk, lengjen át hazafias szelleme!

— A tervezett pik-nik úgy látszik elaludt, — s nézetünk szerint helyesen. Minden ilyes rendezésnél az a főkérdés, van-e rá szükség, időszere-e? Erre most nem kell felelnünk, mert látjuk, hogy a közönség igényeit a kaszinói estélyek teljesen kielégítik, s tudunkkal a Kaszinó még több estélyt is szándékozik rendezni. Legjobb tehát várni addig, míg a közönség maga kívánja s időszerevé válik annak rendezése.

— Similis simili. A sikkasztásért elfogott Németh Dániel ügyvédnek védője akadt egy helybeli ügyvéd személyében, ki a „Pesti Napló“-ban erős váddal lép fel a királyi ügyész ellen. Nem akarjuk ez úttal a czikk lényegét boncolás alá venni, csak azt constatáljuk, hogy a czikk maga többet foglal magában, mint a mit a kir. ügyész Németh Dániel ellen állítólag elkövetett. Mi nem voltunk kárörvendők N. D. esete miatt, bár talán nekünk lett volna legtöbb okunk: — de sőt sajnáltuk benne az embert, kit Isten maga képére teremtett, s ki azzal ily könnyelműen visszaélt. De viszont erkölcs- és igazságérzetünk önkéntelen feljajdul akkor, midőn látjuk, hogy egy évek során át folytatott üzemek, sokak megkárosításával járt könnyelműség és hanyagság s utóbb büntettek miatt végre

az igazságszolgáltatás sujtó keze alá került egyén is nemcsak védőt talál, hanem még akad olyan is, ki e miatt az igazságszolgáltatás közgeit akarja felelősségre vonni. Nem a gépius formások megvagy meg nem tartása az, mely minket e sajnós ügy körüli véleményünk és meggyőződésünkben vezérel, hanem az igazságérzet, mely azt diktálja, hogy a ki bűnös, az bűnhődjék. Egyébiránt hírlapi megvitátás tárgyává tétetvén a kérdés, arra alkalmaslag még vissza fogunk térni.

— A téglázott piacztér legszebb részén éktenkedik az aprójószág árulók szemetes hada, hogy miért? nehéz volna megmondani. Ha azonban már ott vannak s valóban közérdek, hogy ott legyenek(?), tisztelettel felhívjuk a rendőrkapitányság figyelmét, hogy a csirkeköfák és egyéb aprójószág árulókkal a szemetet minden nap piacztérrel tisztítsa fel, vagy a mi legjobb lenne, tegyen intézkedést, hogy a rondaság ama fészke, a piacztér valamely eldugottabb részére vitessék át.

— Sziládi Lajos országgyűlési képviselő a „Kecskemét“ febr. 6-iki számában „Romlásunk végoka“ címet viselő cikkében a következőleg nyilatkozik: „Magyarországnak — ha megélni s ha boldogulni akar — okvetlenül szabadulni és magát függetleníteni kell az Ausztriávali közös-ügyeskedéstől, Magyarországnak az osztrák érdekek otromba vontatókötéléről vagy leoldozni, a vagy pedig levágni kell magát... Tehát levágni kell magát? Kíváncsiak vagyunk, hogy jövőre programbeszédében hogy fogja ezt bővebben értelmezni a képviselő úr!

— Dr. Beliczay Jónás, jogakademiánk egyik jeles tanára, lapunk volt szerkesztője s jelenleg is belmunkatársa, folyó hó 7-én a magyar tud. akadémia történelmi osztályának ülésében mint vendég felolvasást tartott a tudós Marsigli Alajos bolognai gróf életéről és munkáiról. Felolvasása tulajdonképp csak töredék volt e tárgy nagyobb szabású életrajzi munkájából, melynek főérdeme az, hogy nyelvünkön első életrajza Marsiglinak, ki műveiben hazánkról és a duna akkori viszonyairól terjedelmesebben értekezik. — Marsigli Buda várának a törököktől lett visszavételénél sok Corvinát megmentett, Lipót császár szolgálatában résztvett a magyarországi csatákban, később bosnyák fogságba került, melyből megszökve Érsekújvár és Buda bevételénél tüntette ki magát, s a karlovitzi békekötésnél tett jó szolgálatokat. A spanyol örökösödési háborúban egy vár feladása miatt megfosztott katonai rangjától, s ettől fogva életét tudományos munkásságnak szentel. A felolvasást a nagyszámú hallgatóság éljenzéssel fogadta, melyről külföldben a kritika is elismeréssel és dicsérettel emlékezik meg. Mi pedig gratulálunk t. munkatársunknak az irodalom terén már eddig is szerzett kitüntetéseihez.

— A jégspört a lefolyt héten úgy látszik bezáródott. Folyó hó 10-én korcsolyáztak utoljára, de az enyhe időjárás következtében már akkor is csak ügygyel-bajjal.

— Földváry Gábor, kir. tanácsos, országgyűlési képviselő és pestmegyei földbirtokos, — ki lapunknak is állandó előfizetője és pártfogója, — közelebb azon kitüntetésben részesült, hogy Ő Fel-sége által es. kir. kamarássá nevezetett ki. E méltósággal, melylyel többnyire főnemesség, s kiváló családi érdemek szoktak jutalmaztatni, a méltóságos cím és azon kiváltság van egybekötve, hogy tagjai, kik aranykulcsosoknak is nevezetnek, mindannyian az uralkodó belső udvarához tartoznak.

— Ügyvédi körökben kedvezőtlenül fogadják ama törvényjavaslatokat, melyek a közjegyzői hatáskör kiszélesítésére vonatkozólag az igazságügy-ministerium kebelében tárgyalás alatt állanak. Ennek correctivumául azt kívánják, hogy legalább a közjegyzők száma jelentékenyen emeltesék, s az ügyvédek arra minden megszorítás nélkül pályázhassanak. Ha azon törvényjavaslatok elfogadtatnak, szerintünk ez mindenestre méltányos kívánság.

— Az „Olvasókör“ f. hó 13-án választmányi ülést tart, ugyanott d. u. 4 órakor régi hírlapok fognak elárvereztetni.

— A hóolvadás bekövetkeztével a piacztér felhalmozott hórákások oly alkalmatlan vizes sarat okoznak, hogy azon segíteni nagyon ideje volna. Ha nincs mód azt elhordatni — mit mi nem teszünk fel — annyit mindenestre megkellene tenni, hogy a hórákásokat szélylyelhánynak, mire az párnappal alatt, a mostani szép napos, tavaszi melegségű nappalokon elolvadva, lehetővé tenné a piacztér tisztántartását.

— A „Kecskemét“ mult heti száma az ügyvédi kamaráról valótlant jelentést közöl; azt írja ugyanis, hogy a mult csütörtökön a választmányi ülésen az alelnökkel együtt csak 4 tag jelenvén meg, az ülés megtartható nem volt; tudósító bizonyosan nem ismeri a kamara eljárási szabályait, mert ha ismerné, ilyet nem mondott volna. — Ügyrendünk szerint választmányi ügyet az elnök és két tagja a választmányának, jogerősen elintézhethet, s

igy az, hogy elég tag nem jelent meg, oka az ülés elmaradásának nem volt, hanem igenis oka volt az, hogy véletlenül érdemleges elintézését kívánó tárgya a megjelentek előtt nem volt, csupán a társamárktól érkeztek bekebelezés vagy kitörlésre stb. vonatkozó értesítések. — Kár megrovó közleményt hozni egy hivatalos testület ellen, míg annak helyességéről meg nem győződünk.

— **A piaci rendőrség** elményei nem lehetnek valami gyönyörűségek, példa rá a folyó hó 6-án előfordult eset. A hentes-iparosok egy része, különösen azok, kik így télen át foglalkoznak sertésvágással és sertéshús árulással, nem igen csinálnak lelkiismeretes dolgot belőle, hogy az általuk vágott sertések egészségesek-e? s ha azok is, a fel-tisztítás és kiállítás körül sem a tisztaságra, sem a jóízűsre nem hederitene. E miatt nagyon elkél közöttük az egészségrendőri felügyelet. Ezt gyakorolta mondott napon egyik kerületi orvos úr a rendőrbiztossal és egypár rendőrrel, miközben D. M.-né és D. G. közöstulajdonához tartozó rakás máját talált, mely az egészségrendőri igényeknek sehogy sem felelt meg, annál fogva kerületi orvos úr részéről D. M.-né és D. G. azon figyelmeztetést vették, hogy kifogásolt portékájukat takarítsák el azonnal a piacról, különben kénytelenítették azok elkobzására intézkedést tenni. D. M.-né és D. G. azonban nem hogy köszönettel vették volna ezen jóakarató figyelmeztetést, rögtön saját modorukban a „szentséges Ur Isten“-re apelláltak, s kihívólag vetették oda, hogy „majd meglátják, ki fogná az ő májkészletüket bevinni.“ Persze a bevitelre utasítást vett rendőrök azt tartották, mint a török: hogy minden kutya a maga módja szerént ugat, s a máját bevitték a rendőrkapitányi hivatalba, hol orvosi vélemény alapján a megsemmisítés végzésileg kimondatott, de tulajdonosok ellenszegültek s e közben esufondáros és káromkodó szavak kíséretében becsmérelték az eljáró orvosrendőri közegeket, minélfogva ellenük az 1879. XL. t.-cz. 46. §. értelmében a feljelentés megtétele. Reméljük, hogy a bíróság eszükbe juttatja, hogy kell máskor a közegészség és közrend érdekében működő hivatalos közegeknek ellenszegülni s azokat — ha csak szóval is — bántalmazni.

— **Békés-Csabán** az összeírás alkalmával ki-tűnt, hogy egy házban nem kevesebb, mint 42 családtagot találtak egy kenyéren, egy családapa patriarkális gondjai alatt. Ez már beszélhet családi gondokról!

— **Kvangszu chinai császárnak**, ki most 15 éves, van 329 fogata, 97,956 lova, 6732 tevéje, 22,139 szarvasmarhája és 248,815 birkája.

— **Színházi játékrend.** Vasárnap 13-án: „Két testvér és Hanzsi szerelme.“ Népies szelmű dalokkal. Solymosy Elek úr utolsóelőtti vendégjátéka. Hétfőn 14-én: „Kapitány Kisasszony.“ Vig operette. Solymosy E. úr búcsúfellepte s vendégjutalomjátéka. Kedden 15-én, Szerdán 16-án, Csütörtökön 17-én: Hetényi úrnak, a nemzeti színház tagjának vendégjátékai: „Dóra“, „A Fourchamból család“, „Villemar marquis.“ Pénteken 18-án, rendkívüli előadásul: „Bouquillon“, vagy: „Ez az apja.“ Francia vigjáték, 3 felvonásban. (Lászy igazgató rekedtsége utáni első fellepte). Szombaton 19-én: „Titilla hadnagy.“ 3-szor. Vasárnap 20-án: „Zsidó Sári.“ Uj népszelmű, itt először.

— „Technikus csárdás“ az 1880-ik évi Technikus-bálra czim alatt, egy csárdás jelent meg Szabados Károlytól Táborzski és Parsch műkereskedésében. Ára 1 frt. kapható minden könyv-árúsnál.

— A „Himen“ czimú szépirodalmi és házasági hirdető hetilap 5-ik száma következő változatos tartalommal jelent meg: A szépirodalmi részben: „Andrea sirján.“ Költemény Lauka Gusztávtól. — „Egy szép példa II. vagyis a magyar Szent Czeccília életéből.“ Elbeszélés Balázs Sándortól. — „A titokteljes esküvő.“ Igaz történet. (Oroszból S. G.) — Vegyes közlemények: A „Hymen“ hírei. (Eljegyzések, esküvők.) — „Farsangi krónika.“ — „Levelezés mindenről mindenkinek.“ (Kérdések és feleletek.) — Mindenféle. — Adomák. — A házasság előcsarnoka. (A Hymen házassági kihirdetése.) — Talányok. — Talánymegfejtések. — Szerkesztői galambposta. — Regénymelléklet: „A kastély titka.“ Angol regény. — A „Hymen“, melynek előfizetési ára (negyedévre 1 frt.) ingyen közöl házassági hirdetőket, közelebb megnyitja a „kiváló szépségek arczképesarnokát“, kezdve az idej bálkirálynők bemutatásával. Fotografiák, valamint előfizetési pénzek a „Hymen“ szerkesztőségébe (Budapest, VI. Gyár-utca 15. sz.) küldendők.

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1881. február 11-én.

Tisztabúza métermázsánként	10.50	któl 11.—	krig.
Kétszerbúza	9.75	„ 10.20	„
Rozs	9.—	„ 9.40	„
Árpa	6.20	„ 6.50	„
Zab	6.20	„ 6.50	„
Tengeri	6.20	„ 6.40	„
Köles	6.50	„ 7.—	„
Burgonya	2.—	„ 2.20	„

(X.) §. Az ételek és italok helyes választéka nagy fontosságú az emberek jólétére nézve, kivált azért, mivel e részben a legkisebb vigyázatlanság

első sorban az emésztő szerveket gyöngíti és melyek elhanyagolása gyakran hosszas gyomor bajokat von maga után. Miután azonban ily vigyázatlanságok a legnagyobb óvatosság mellett sem kerülhetők ki, felhívjuk a figyelmét a Dr. Miller féle Bécsben 1868-ban hatóságilag megvizsgált görös elleni védbalzsamra, mely a gyomor tevékenységét szabályozza, a gyomor és belek mindennemű heveny és idült lobjait, a hányást, hasmenést, szélkórságot, mindennemű gyomorbántalmat, étvágytalanságot, gyomorkatharust feltűnő rövid idő alatt megszünteti. Egy üveg ára használati utasítással együtt 1 frt. 50 kr. Fél üveg 80 kr. — Kecskeméten valódi minőségben egyedül Bóka Zsigmond fűszer-kereskedésében, Szegeden Göszner K. m. k. lotto-üzletében, Budapesten Édeskúty L. m. k. udvari ásványviz szállítónál kapható. (12—5)

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

A kecskeméti takarékpénztár-egyesület által, Kecskeméten a kaszinó nagytermében folyó évi február hó 27-ik napján d. e. 10 órákor tartandó:

rendes évi közgyűlésre

a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai lesznek:

- 1) Elnöki jelentés.
- 2) A felügyelő-bizottság jelentése.
- 3) A felügyelő-bizottság jelentése alapján a nyereség felosztása iránti javaslata az igazgatóságnak.
- 4) A zárszámadás és mérleg jóváhagyása.
- 5) Az igazgatóság által előterjesztendő indítványok.
- 6) A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő-bizottság ki-nevezése.
- 7) Egyéb a társulatot érdeklő indítványok.

Kecskemét, 1881. évi február 5-én.

Dr. Szeless József,

igazgatósági elnök.

Folyékony Glycerin-Crème

Évek sora óta kitünően találtatott szeplő, napsütés, folt, bőrtisztatlanság és kiütések ellen, az ártalmatlan szerekek olyan sikerült egyesítése, a mely nemcsak a bőrt finomítja, hanem az ifjúkori üdéséget valóban fölleveníti és tartósan megőrizni képes. A folyékony Glycerin-Crème egészen különböző a közönséges glycerin-gyártmányoktól, a melyekben van ugyan glycerin, de azon kívül semmi más hatásos alkatrész.

Egy üveg ára 1 frt. 20 kr.

Párizsi hölgyor

legfinomabb, (poudre de riz) az arcszínnek a leggyengébb fehérséget adja, azt simán és szárazon tartja, ártalmatlan és n ö k n é l nagy kedvességben részesül.

Egy doboz ára 50 kr.

Kaphatók továbbá: a legfinomabb toilette szappanok, illatszerek. Kilhauser gráci gyógyyszerész gyárából.

Főraktár: **Budapest Török József,**
Kecskeméten Molnár János gyógyszerész
uraknál. 157 (8—8)

Eddig nincs fölülmulva.

MAAGER W.-féle

es. kir. kizár. szabad. valódi min. tisztított

CSUKAMÁJ-OLAJ

Maager Wilhelmtől Bécsben,

az első orvosi tekintélyek által megvizsgált és könnyen emészthetőségénél fogva gyermekeknek a **mell- és tüdőbajok, görvély, hályog, daganat, borkütegek, mirigybetegségek, gyengeségek** stb. ellen különösen ajánlt és rendelt legtisztább és legjobb,*) legtermészetesebb és elismert hatású szer **1 forintos palaczkokban** gyári raktárban **Bécs, Heumarkt Nro 3**)**, úgy mint az osztrák birodalom legtöbb gyógyszerertáiraiban és jóhírnevű anyagárú-kereskedéseiben valódi minőségben kapható. **Kecskeméten: Molnár János és Machleid A. gyógyszerészeknél; Czegléden: Persay Sándor gyógyszerésznél; Szolnokon: Horánszky István gyógyszerésznél és Lengyel A. kereskedőnél.**

*) Újabb időben több czég háromszögletű palaczkokat tölt meg tisztátlan csukamáj-olajjal, és a közönségnek mint „MAAGER“ valódi tisztított csukamáj-olajat igyekeznek eladni. Az efféle rászédések kikerülése végett kéretik csupán azon palaczkokat „MAAGER“ valódi tisztított csukamáj-olajjal töltötteknek tekinteni, a melyeknek az üvegen, a czímkén, zárkupak és használati utasításon a „MAAGER“ név áll.
**) Ugyanitt létezik a Schaffhausen „nemzetközi kötelek-ananyaggyár“, Hall és Ruckel new-yorki, „Sozodont“ gyár és Hartenstein & Co. hüvelydek-gyáruknak Csemnitzben főraktára, 140 (12—9)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1881.

Hirdetmény.

A kecskeméti takarékpénztár egyesület palotájában, a II-ik emeleten 7. sz. alatt levő egy

családi lakás

f. évi Szent-György napkor bérbeadandó.

Kecskemét, 1881. január 27.

Dr. SZELESS JÓZSEF,

igazgatósági elnök.

Hirdetmény.

A kecskeméti róm. kath. egyház tulajdonát képező, a Casino vonalán, homlokzattal a piacra néző emeletes épületben levő hét bolthelyiség e folyó 1881-ik évi október 1-ső napjától, valamint a nagypiaczi négyszegletes épületben, most Vajda István használatában álló búzapiarczra néző, kapu melletti bolthelyiség május hó 1-ső napjától számítandó négy évre zártlevélben teendő ajánlat útján a többet ígérőnek fog bérbe adni, mely körülmény az illetőknek azzal hozatik tudomására, hogy ajánlataikat 100 frt bánatpénz kíséretében e folyó évi ápril hó 2-ig bezárólag a gondnoki hivatalnál beadják; ezentúl beadott ajánlatok el nem fogadotnak; a Vajda-féle bolthelyiségre 50 frt bánatpénz mutandó be.

A bérlet feltételei mindennap reggeli 8 órától déli 11 óráig a jegyzői hivatalban megtekinthetők.

Kelt Kecskeméten, 1881. február 8-án.

A gondnokság által.

12 (2—1)

Hirdetmény.

A Casino alatti sarok és mellette Gallia Fülöpné által birt bolthelyiség s melléképületei haszonbérlete folyó évi ápril 23-án lejárván, azoknak újból haszonbérbeadása 3 évre a 742/881. sz. tanácsi végzéssel megrendeltetett s az árverés megtartására folyó február hó 22-ik napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitűzetett, melyre vállalkozni akarók 100—100 frt bánatpénzeli megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy az árverési feltételek a gazdasági hivatalban addig is megtekinthetők.

Kecskemét, 1880. február 5.

A gazdasági osztály.

13 (2—1)

Hirdetmény.

Csongrádi-nagy-útcza 95-ik sz. alatt úgynevezett Rótha-féle ház; Mária-hegyen 280 út — gyümölcs-fákkal ellátott — szőlő szabadkészből előadó.

Bővebb értesítést ad csongrádi-nagy-útcza 95-ik szám alatt

Németh Ferencz.

8 (3—3)

Belső sétatér mellett
168. sz. alatt

magán-

és családi-lakás

van kiadó.

Ugyanott többféle
tűzifa is kapható.

14 (0—1)